

คู่มือ

จรรยาบรรณบุคลากร พุทธศักราช ๒๕๕๓

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

1. ความหมาย

จรรยาบรรณบุคลากร คือ หลักเกณฑ์ที่ควรประพฤติปฏิบัติของบุคลากรทั่วไป เพื่อให้การปฏิบัติภารกิจของบุคลากรตั้งอยู่บนฐานของจริยธรรมและหลักวิชาการที่เหมาะสม ตลอดจนประกันคุณภาพการศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานต่อไป

2. ความสำคัญ

จรรยาบรรณบุคลากร มีความสำคัญต่อวิชาชีพบุคลากร เช่นเดียวกับที่จรรยาบรรณวิชาชีพมีความสำคัญต่อวิชาชีพอื่นๆ ซึ่งสรุปได้ 3 ประการ คือ

1. ปกป้องการปฏิบัติงานของสมาชิกในวิชาชีพ
2. รักษามาตรฐานวิชาชีพ
3. พัฒนาวิชาชีพ

3. ลักษณะของจรรยาบรรณบุคลากร

จรรยาบรรณบุคลากรจะต้องมีลักษณะ 4 ประการ คือ

1. เป็นคำมั่นสัญญาหรือพันธะผูกพันต่อผู้เรียน (Commitment to the student)
2. เป็นคำมั่นสัญญาหรือพันธะผูกพันต่อสังคม (Commitment to the society)
3. เป็นคำมั่นสัญญาหรือพันธะผูกพันต่อวิชาชีพ (Commitment to the profession)
4. เป็นคำมั่นสัญญาหรือพันธะผูกพันต่อสถานปฏิบัติงาน (Commitment to the employment practice)

4. จรรยาบรรณบุคลากร คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

จรรยาบรรณข้อที่ 1 บุคลากรพึงดำรงตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ และบุคคลทั่วไปทั้งด้านส่วนตัวและการทำงาน

หลักการ

การเรียนรู้ในด้านค่านิยมและจริยธรรมจำเป็นต้องมีตัวแบบที่ดี เพื่อให้ผู้เรียนยึดถือและนำไปปฏิบัติตามบุคลากรที่ดีจึงถ่ายทอดค่านิยมและจริยธรรมด้วยการแสดงตนเป็นตัวอย่างเสมอ การแสดงตนเป็นตัวอย่างนี้ถือว่าบุคลากรเป็นผู้นำในการพัฒนาศิษย์และบุคคลทั่วไปทั้งด้านส่วนตัวและการทำงานอย่างแท้จริง

คำอธิบาย

การประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี หมายถึง การแสดงออกอย่างสม่ำเสมอของบุคลากรที่ศิษย์และบุคคลทั่วไปสามารถสังเกตเห็นได้เอง และเป็นการแสดงที่เป็นไปตามมาตรฐานแห่งพฤติกรรมระดับสูงตามค่านิยม คุณธรรม และวัฒนธรรมอันดีงาม

พฤติกรรมที่ต้องปฏิบัติ

1. ตระหนักว่าพฤติกรรมการแสดงออกของบุคลากรมีผลต่อการพัฒนาพฤติกรรมของศิษย์ และบุคคลทั่วไปอยู่เสมอ ตัวอย่างเช่น รมั้ดระวังในการกระทำ และการพูดของตนอยู่เสมอ ไม่โกรธง่ายหรือแสดงอารมณ์ฉุนเฉียวต่อหน้าศิษย์มองโลกในแง่ดี

2. พุดจาสุภาพและสร้างสรรค์ โดยคำนึงถึงผลที่จะเกิดขึ้นกับศิษย์และสังคม ตัวอย่างเช่น ไม่พูดคำหยาบหรือก้าวร้าว ไม่นินทา พุดจาสื่อเสียดพุดชมเชย ให้กำลังใจศิษย์ด้วยความจริงใจ

3. กระทำตนเป็นแบบอย่างที่ดีสอดคล้องกับคำสอนของตน และวัฒนธรรมประเพณีอันดีงาม ตัวอย่างเช่น ปฏิบัติตนให้มีสุขภาพ และบุคลิกภาพที่ดีอยู่เสมอ แต่งกายสะอาดสุภาพเรียบร้อยเหมาะสมกับกาลเทศะ แสดงกริยามารยาทสุภาพเรียบร้อยอยู่เสมอ ตรงต่อเวลา แสดงออกซึ่งนิสัยที่ดีในการประหยัด ซื่อสัตย์อดทน สามัคคี มีวินัย รักษาสาธารณสมบัติและสิ่งแวดล้อม

จรรยาบรรณข้อที่ 2 บุคลากรพึงสอนศิษย์อย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ ช่วยเหลือ

ปฏิบัติต่อศิษย์อย่างมีเมตตาและเป็นธรรม

หลักการ

บุคลากรที่ดีต้องมีความมุ่งมั่นในการพัฒนาศิษย์ให้เจริญได้อย่างเต็มศักยภาพ และถือว่าความรับผิดชอบของตนจะสมบูรณ์ก็ต่อเมื่อศิษย์ได้แสดงออกซึ่งผลแห่งการพัฒนานั้นแล้วบุคลากรจึงต้องเรียนรู้เกี่ยวกับศักยภาพของศิษย์แต่ละคนและทุกคน เลือุกกิจกรรมการเรียนที่หลากหลาย เหมาะสมสอดคล้องกับการพัฒนาตามศักยภาพนั้นดำเนินการให้ศิษย์ ได้ลงมือทำกิจกรรมการเรียน จนเกิดผลอย่างแจ่มชัด และยังกระตุ้นยั่วยุให้ศิษย์ทุกคนได้ทำกิจกรรมต่อเนื่อง เพื่อความเจริญงอกงามอย่างไม่มีที่สิ้นสุดการแสดงออกของบุคคลในทางที่ดีเป็นผลมาจากสภาวะจิตใจที่ดีงาม และความเชื่อที่ถูกต้องของบุคคล บุคคลที่มีความรักและเมตตาต่อศิษย์แสดงออกด้วยความปรารถนาในอันที่จะก่อให้เกิดผลดีต่อบุคคลอื่นๆ มีความสุภาพ ไตร่ตรองถึงผลแล้วจึงแสดงออกอย่างจริงใจ บุคลากรจึงต้องมีความรักและเมตตาต่อศิษย์อยู่เสมอ ซึ่งจะเป็้นผลให้พฤติกรรมที่บุคลากรแสดงออกต่อศิษย์ เป็นไปในทางสุภาพเอื้ออาทร ส่งผลดีต่อศิษย์ทุกด้าน การแสดงออกของบุคลากรใดๆ ก็ตามย่อมมีผลในทางบวกหรือลบต่อความเจริญเติบโตของศิษย์ เมื่อบุคลากรเป็นผู้รับผิดชอบโดยตรงต่อการพัฒนาทุกด้านของศิษย์ จึงต้องพิจารณาเลือกแสดงแต่เฉพาะการแสดงที่มีผลทางบวก พึงระงับและละเว้นการแสดงใดที่นำไปสู่การชะลอหรือขัดขวางความก้าวหน้าของศิษย์ทุกด้าน

คำอธิบาย

บุคลากรต้องอบรมสั่งสอนฝึกฝนสร้างเสริมความรู้ทักษะ และนิสัยที่ถูกต้องดีงามให้เกิดแก่ศิษย์อย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ หมายถึงการดำเนินงานตั้งแต่การเลือกกำหนดกิจกรรมการเรียนที่มุ่งผลต่อการพัฒนาในตัวศิษย์อย่างแท้จริง การจัดให้ศิษย์ ความรับผิดชอบ และเป็นเจ้าของการเรียนรู้ ตลอดจนการประเมินร่วมกับศิษย์ ในผลของการเรียนและการเพิ่มพูนการเรียนรู้ภายหลังบทเรียนต่างด้วยความปรารถนาที่จะให้ศิษย์แต่ละคนและทุกคนพัฒนาได้อย่างเต็มศักยภาพและตลอดไป บุคลากรต้องรักและช่วยเหลือ ส่งเสริมให้

กำลังใจในการศึกษาเอาใจใส่ช่วยเหลือ ส่งเสริมให้กำลังใจในการศึกษาเล่าเรียนแก่ศิษย์ โดยเสมอหน้า หมายถึงการตอบสนองต่อความต้องการความถนัด ความสนใจของศิษย์อย่างจริงจัง สอดคล้องกับการเคารพ การยอมรับการเห็นอกเห็นใจต่อสิทธิพื้นฐานของศิษย์จนเป็นที่ไว้วางใจเชื่อถือและชื่นชมได้ รวมทั้งเป็นผลไปสู่ การพัฒนารอบด้านอย่างเท่าเทียมกัน การไม่กระทำตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญทางกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์ และสังคมของศิษย์ หมายถึง การตอบสนองต่อศิษย์จนการลงโทษหรือให้รางวัลหรือการกระทำอื่นใด ที่นำไปสู่การลดพฤติกรรมที่พึงปรารถนา และการเพิ่มพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนา

พฤติกรรมที่ต้องปฏิบัติ

1. อบรม สั่งสอน ฝึกฝนและจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาศิษย์อย่างมุ่งมั่นและตั้งใจ ตัวอย่างเช่น สอนเต็มเวลา ไม่เบียดบังเวลาชิงศิษย์ไปหาผลประโยชน์ส่วนตน เอาใจใส่อบรมสั่งสอนศิษย์ให้เกิด ทักษะในการปฏิบัติงานอุทิศเวลาเพื่อพัฒนาศิษย์ตามความจำเป็นและเหมาะสมไม่ละทิ้งชั้นเรียนหรือขาดการ สอน

2. อบรม สั่งสอนฝึกฝนและจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาศิษย์อย่างเต็มศักยภาพ ตัวอย่างเช่น เลือกใช้วิธีการที่หลากหลายในการสอนให้เหมาะสมกับสภาพของศิษย์ ให้ความรู้ต่างๆ โดยไม่ปิด บัง สอนเต็มความสามารถ เปิดโอกาสให้ศิษย์ได้ฝึกปฏิบัติอย่างเต็มความสามารถ สอนศิษย์เต็มความสามารถ และด้วยความเต็มใจ กำหนดเป้าหมายที่ท้าทาย พัฒนาขึ้น ลงมือจัดเลือกกิจกรรมที่นำไปสู่ผลจริง ประเมิน ปรับปรุง ให้ได้ผลจริงภูมิใจเมื่อศิษย์พัฒนา

3. อบรม สั่งสอนฝึกฝนและจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาศิษย์ด้วยความบริสุทธิ์ ตัวอย่างเช่น สั่งสอนศิษย์ โดยไม่ปิดเป็นหรือปิดบัง อำพราง อบรมสั่งสอนศิษย์ โดยไม่เลือกที่รักมักที่ชัง มอบหมายงานและตรวจผลงานด้วยความยุติธรรม

4. สร้างความรู้สึกเป็นมิตร เป็นที่พึ่งพาและไว้วางใจได้ของศิษย์ แต่ละคนและทุกคน ตัวอย่างเช่น ให้ ความเป็นกันเองของศิษย์

5. สนทนาโต้ถามทุกข์สุขของศิษย์ รับฟังปัญหาของศิษย์และให้ความช่วยเหลือศิษย์

6. ร่วมทำกิจกรรมกับศิษย์เป็นครั้งคราวตามความเหมาะสม

7. ตอบสนองข้อเสนอและการกระทำของศิษย์ในทางสร้างสรรค์ ตามสภาพปัญหาความต้องการและ ศักยภาพของศิษย์แต่ละคนและทุกคน ตัวอย่างเช่น สนใจคำถามและคำตอบของศิษย์ทุกคนให้โอกาสศิษย์แต่ ละคนได้แสดงออกตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจ ช่วยแก้ไขข้อบกพร่องของศิษย์ รับการนัด หมายของศิษย์เกี่ยวกับการเรียนรู้ก่อนงานอื่น

8. เสนอและแนะแนวทางการพัฒนาของศิษย์แต่ละคนและทุกคนตามความถนัด ความสนใจและ ศักยภาพของศิษย์ ตัวอย่างเช่น มอบหมายงานตามความถนัด จัดกิจกรรมหลากหลายตามสภาพความแตกต่าง ของศิษย์เพื่อให้แต่ละคนประสบความสำเร็จเป็นระยะอยู่เสมอ แนะนำแนวทางที่ถูกให้แก่ศิษย์ปรึกษาหารือกับ บุคลากรผู้ปกครอง เพื่อนักเรียน เพื่อหาสาเหตุและวิธีแก้ปัญหของศิษย์

9. แสดงผลงานที่ภูมิใจของศิษย์แต่ละคน และทุกคนทั้งในและนอกสถานที่ศึกษา ตัวอย่างเช่น ตรวจ

ผลงานของศิษย์อย่างสม่ำเสมอ แสดงผลงานของศิษย์ในห้องเรียน (ห้องปฏิบัติการ) ประกาศหรือเผยแพร่ผลงานของศิษย์ประสบความสำเร็จ

10. ละเว้นการกระทำที่ทำให้ศิษย์เกิดความกระทบกระเทือนต่อจิตใจ สติปัญญา อารมณ์และสังคมของศิษย์ ตัวอย่างเช่น ไม่นำปมด้อยของศิษย์มาล้อเลียน ไม่ประจานศิษย์ ไม่พูดจาหรือกระทำการใดที่เป็นการซ้ำเติมปัญหาหรือข้อบกพร่องของศิษย์ ไม่นำความเครียดมาระบายต่อศิษย์ ไม่ว่าจะด้วยคำพูด หรือสีหน้าท่าทาง ไม่เปรียบเทียบฐานะความเป็นอยู่ของศิษย์ ไม่ลงโทษศิษย์เกินกว่าเหตุ

11. ละเว้นการกระทำที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและร่างกายของศิษย์ ตัวอย่างเช่น ไม่ทำร้ายร่างกาย ศิษย์ไม่ลงโทษศิษย์เกินกว่าระเบียบกำหนด ไม่จัดหรือปล่อยให้สภาพแวดล้อมเป็นอันตรายต่อศิษย์ ไม่ใช่ศิษย์ทำงานเกินกำลังความสามารถ

12. ละเว้นการกระทำที่สกัดกั้นพัฒนาการทางสติปัญญา อารมณ์ จิตใจ และสังคมของศิษย์ ตัวอย่างเช่นไม่ตัดสินคำตอบถูกผิด โดยยึดคำตอบของบุคลากร ไม่ดูค่าซ้ำเติมศิษย์ที่เรียนช้า ไม่ขัดขวางโอกาสให้ศิษย์ได้แสดงออกทางสร้างสรรค์ ไม่ตั้งฉายาในทางลบให้แก่ศิษย์

จรรยาบรรณข้อที่ 3 บุคลากรพึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ เสียสละ อดทน ประหยัด

ชื่อสัตย์สุจริตและยุติธรรม

หลักการ

บุคลากรที่ดีต้องมีความมุ่งมั่นปฏิบัติหน้าที่ ด้วยความรับผิดชอบ เสียสละ อดทน ประหยัด ชื่อสัตย์สุจริตและยุติธรรม เพื่อมุ่งหวังในการพัฒนาองค์กรและผู้เรียนอย่างเต็มศักยภาพ อีกทั้งเป็นตัวอย่างให้ผู้เรียนยึดถือและนำไปปฏิบัติตาม บุคลากรที่ดีจึงถ่ายทอดค่านิยมและจริยธรรม เป็นผู้นำในการพัฒนาศิษย์และบุคคลทั่วไปในการปฏิบัติหน้าที่จรรยาบรรณบุคลากร

คำอธิบาย

การปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ หมายถึง การไม่ละทิ้งงานโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรและปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มกำลังความสามารถ และส่งงานตามกำหนดเวลา ไม่ก่อให้เกิดผลเสียหายแก่ทางราชการ การปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเสียสละและอดทน หมายถึง การทุ่มเท ความรู้ ความสามารถและเวลาให้การปฏิบัติงาน เพื่อให้ได้มาซึ่งผลงานที่มีคุณภาพ และเป็นประโยชน์ส่วนการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประหยัด ชื่อสัตย์ และยุติธรรม หมายถึง การปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายโดยใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า ปฏิบัติงานอย่างเปิดเผยตรงไปตรงมาในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติงาน ตลอดจนมีความยุติธรรมต่อทั้งศิษย์และเพื่อร่วมงาน

พฤติกรรมที่ต้องปฏิบัติ

1. ไม่ละทิ้งงานโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร และปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มกำลังความสามารถและส่งงานตามกำหนดเวลา ไม่ก่อให้เกิดผลเสียหายแก่ทางราชการ
2. ทุ่มเท ความรู้ ความสามารถ และเวลาให้การปฏิบัติงาน เพื่อให้ได้มาซึ่งผลงานที่มีคุณภาพและเป็นประโยชน์
3. ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายโยใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า

4. ปฏิบัติงานอย่างเปิดเผยตรงไปตรงมาในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติงาน ตลอดจนมีความยุติธรรมต่อทั้งศิษย์และเพื่อนร่วมงาน

จรรยาบรรณข้อที่ 4 บุคลากรพึงปฏิบัติงาน โดยมีเสรีภาพทางวิชาการไม่ถูกรวบงำด้วยอิทธิพลหรือผลประโยชน์ใด

หลักการ

บุคลากรพึงปฏิบัติงาน โดยมีเสรีภาพทางวิชาการไม่ถูกรวบงำด้วยอิทธิพลหรือผลประโยชน์ใด การใช้ตำแหน่งหน้าที่ในวิชาชีพแสวงหาผลประโยชน์มิชอบ ย่อมทำให้เกิดความลำเอียงในการปฏิบัติหน้าที่ สร้างความไม่เสมอภาคนำไปสู่ความเสื่อมศรัทธาในบุคคลและวิชาชีพนั้น ดังนั้นบุคลากรจึงต้องไม่แสวงหาผลประโยชน์อันมิควรได้จากศิษย์ หรือใช้ศิษย์ให้ไปแสวงหาประโยชน์ให้แก่ตนโดยมิชอบ

คำอธิบาย

บุคลากรพึงปฏิบัติงาน โดยมีเสรีภาพทางวิชาการ ไม่แสวงหาประโยชน์อันเป็นอามิสสินจ้างจากศิษย์ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติ และไม่ใช้ศิษย์กระทำการใด อันเป็นการหาประโยชน์แก่ตนโดยมิชอบ หมายถึง การไม่กระทำการใดที่จะได้มาซึ่งผลตอบแทนเกินสิทธิที่พึงได้จากการปฏิบัติหน้าที่ในความรับผิดชอบตามปกติ

1. ไม่รับหรือแสวงหาอามิสสินจ้างหรือผลประโยชน์อันมิควรจากศิษย์ ตัวอย่างเช่นไม่หารายได้จาก การนำสินค้ามาขายให้ศิษย์ ไม่ตัดสินผลงานหรือผลการเรียน โดยมีสิ่งแลกเปลี่ยนไม่บังคับหรือสร้างเงื่อนไขให้ศิษย์มาเรียนพิเศษ เพื่อหารายได้
2. ไม่ใช้ศิษย์เป็นเครื่องมือหาประโยชน์ให้กับตนโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ขนบธรรมเนียมประเพณีหรือความรู้สึกรักของสังคม ตัวอย่างเช่น ไม่นำผลงานของศิษย์ไปแสวงหาผลกำไรส่วนตน ไม่ใช่แรงงานศิษย์เพื่อประโยชน์ส่วนตน ไม่ใช่หรือจ้างวานศิษย์ไปทำสิ่งผิดกฎหมาย
3. ไม่แสวงหาผลประโยชน์โดยการใช้ตำแหน่งหน้าที่ในวิชาชีพแสวงหาผลประโยชน์มิชอบเพื่อเกิดประโยชน์ต่อตนเองและหมู่คณะ
4. ปฏิบัติงานโดยใช้หลักวิชาการเป็นเกณฑ์และไม่มีอคติมาเกี่ยวข้อง

จรรยาบรรณข้อที่ 5 บุคลากรพึงพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง โดยศึกษาค้นคว้าติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการให้ทันสมัยและพึงเคารพและไม่ละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาของผู้อื่น และใช้ทรัพย์สินทางปัญญาของตนในทางที่ชอบ

หลักการ

สังคมและวิทยาการมีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ดังนั้น บุคลากรในฐานะผู้พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ จึงต้องพัฒนาตนเองให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงในอนาคต หน้าที่สำคัญประการหนึ่งของการศึกษา คือ การพัฒนาคนให้มีภูมิปัญญา และรู้จักเลือกวิถีการดำเนินชีวิตที่ดีงาม บุคลากรจึงควรศึกษาค้นคว้าติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการให้ทันสมัย พึงเคารพและไม่ละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาของผู้อื่น และใช้ทรัพย์สินทางปัญญาของตนในทางที่ชอบ

คำอธิบาย

การพัฒนาตนเองทั้งในด้านวิชาชีพ ด้านบุคลิกภาพ และวิสัยทัศน์ให้ทันต่อการพัฒนาทางวิทยาการ เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองอยู่เสมอ หมายถึง การใฝ่รู้ ศึกษาค้นคว้า ริเริ่มสร้างสรรค์ความรู้ใหม่ให้ทันสมัย ทันเหตุการณ์ และทันต่อการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและเทคโนโลยี รู้จักเคารพความคิดเห็นทางวิชาการของผู้อื่น และพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติงานของตนเองอยู่เสมอ และใช้ทรัพย์สินทางปัญญาของตนเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ เพื่อความเจริญขององค์กร สังคม และประเทศชาติ

พฤติกรรมที่ต้องปฏิบัติ

1. ใฝ่ใจศึกษาค้นคว้า ริเริ่มสร้างสรรค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับวิชาชีพอยู่เสมอ ตัวอย่างเช่น หาความรู้จากเอกสาร ตำรา และสื่อต่างๆ อยู่เสมอ จัดทำและเผยแพร่ความรู้ผ่านสื่อต่างๆ ตามโอกาสเข้าร่วมประชุม อบรมสัมมนา หรือฟังการบรรยายหรืออภิปรายทางวิชาการ
2. มีความรอบรู้ทันสมัย ทันเหตุการณ์ สามารถนำมาวิเคราะห์ กำหนดเป้าหมาย แนวทางพัฒนาตนเองและวิชาชีพ ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การอาชีพและเทคโนโลยี ตัวอย่างเช่น นำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ประกอบการเรียนการสอน ติดตามข่าวสารเหตุการณ์ด้านการเมือง เศรษฐกิจสังคม การเมืองอยู่เสมอ วางแผนพัฒนาตนเองและพัฒนางาน
3. มีใจกว้าง ยอมรับฟังความคิดเห็นและเหตุผลทางวิชาการของผู้อื่น เพื่อปรับปรุงการปฏิบัติงานของตนเองให้ดีขึ้นอยู่เสมอ
4. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ยินดีแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และสร้างความเข้าใจในองค์ความรู้ในศาสตร์ของตนเองกับเพื่อร่วมงานและนักวิชาการอื่น
5. ไม่แอบอ้างนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นของตน ไม่ลอกเลียนงานของผู้อื่น
6. นำเสนอและเผยแพร่ผลงานทางวิชาการของตนเองเพื่อประโยชน์ทางวิชาการและสังคม ไม่ใช่หาประโยชน์ในทางมิชอบ

จรรยาบรรณข้อที่ 6 บุคลากรพึงเป็นนักวิจัยตามข้อกำหนดของคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

หลักการ

บุคลากรพึงเป็นนักวิจัย ศึกษาค้นคว้าติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการให้ทันสมัยและพึงพัฒนาตนเองเพื่อสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ผ่านกระบวนการวิจัย

คำอธิบาย

บุคลากรพึงศึกษาค้นคว้าติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการให้ทันสมัย และพึงพัฒนาตนเองเพื่อสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ผ่านกระบวนการวิจัย ให้ทันต่อการพัฒนาทางวิทยาการ เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองอยู่เสมอ โดยยึดถือปฏิบัติตามจรรยาบรรณนักวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

พฤติกรรมที่ต้องปฏิบัติ

1. บุคลากรต้องซื่อสัตย์และมีคุณธรรมในทางวิชาการและการจัดการ ต้องมีความซื่อสัตย์ต่อตนเองไม่นำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง ไม่ลอกเลียนงานของผู้อื่น ต้องให้เกียรติและอ้างถึงบุคคลหรือแหล่งที่มา

ของข้อมูลที่น่ามาใช้ในการวิจัยต้องเชื่อถือตรงต่อการแสวงหาทุนวิจัยและมีความเป็นธรรมเกี่ยวกับผลประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย

2. บุคลากรต้องตระหนักถึงพันธกรณี ในการทำวิจัยตามข้อตกลงที่ทำไว้กับหน่วยงานที่สนับสนุนการวิจัย และต่อหน่วยงานที่ตนสังกัด ต้องปฏิบัติตามพันธกรณีและข้อตกลงการวิจัยที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายยอมรับร่วมกัน อุทิศเวลาทำงานวิจัยให้ได้ผลดีที่สุดและเป็นไปตามกำหนดเวลา มีความรับผิดชอบไม่ละทิ้งงานระหว่างดำเนินการ

3. บุคลากรต้องมีพื้นฐานความรู้ในสาขาวิชาการที่ทำวิจัย ต้องมีพื้นฐานความรู้ในสาขาวิชาการที่ทำวิจัยต้องมีพื้นฐานความรู้ในสาขาวิชาการที่ทำวิจัยอย่างพอเพียง และมีความรู้ความชำนาญหรือมีประสบการณ์เกี่ยวเนื่องกับเรื่องที่ทำวิจัย เพื่อนำไปสู่งานวิจัยที่มีคุณภาพ และเพื่อป้องกันปัญหาการวิเคราะห์ การตีความ หรือการสรุปที่ผิดพลาด

4. บุคลากร ต้องมีความรับผิดชอบต่อสิ่งที่ศึกษาวิจัย ไม่ว่าจะเป็สิ่งที่มีชีวิตหรือไม่มีชีวิตต้องดำเนินการวิจัยด้วยความรอบคอบระมัดระวัง และเที่ยงตรงในการทำวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคน สัตว์ พืช ศิลปวัฒนธรรมทรัพยากร และสิ่งแวดล้อม มีจิตสำนึกและปณิธานที่จะอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรมทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมแนวทางปฏิบัติ ต้องมีความรับผิดชอบต่อผลที่จะเกิดแก่ตนเอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาและสังคม

5. บุคลากรต้องเคารพศักดิ์ศรี และสิทธิของมนุษย์ที่ใช้เป็นตัวอย่าง โดยต้องไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ทางวิชาการจนละเลยและขาดความเคารพในศักดิ์ศรีของเพื่อนมนุษย์ ต้องถือเป็นภาระหน้าที่ที่จะอธิบายจุดมุ่งหมายของการวิจัยแก่บุคคลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างโดยไม่หลอกลวงหรือบีบบังคับและไม่ละเมิดสิทธิส่วนบุคคลต้องมีความเคารพในสิทธิมนุษยช้ที่ใช้ในการทดลอง โดยต้องได้รับความยินยอมก่อนทำการวิจัย

6. บุคลากรต้องมีอิสระทางความคิด โดยปราศจากอคติในทุกขั้นตอนของการทำวิจัย ต้องมีอิสระทางความคิดต้องตระหนักว่า อคติส่วนตัวหรือความลำเอียงทางวิชาการอาจส่งผลให้มีการบิดเบือนข้อมูลและข้อค้นพบทางวิชาการอันเป็นเหตุให้เกิดผลเสียหายต่องานวิจัย ไม่ทำงานวิจัยด้วยความเกรงใจ ต้องปฏิบัติงานวิจัยโดยใช้หลักวิชาการเป็นเกณฑ์และไม่มีอคติมาเกี่ยวข้อง

7. บุคลากร พึงนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในทางที่ชอบ โดยเผยแพร่ผลงานวิจัยเพื่อประโยชน์ทางวิชาการและสังคมไม่ขยายผลข้อค้นพบจนเกินความเป็นจริงและไม่ใช้ผลงานวิจัยไปในทางมิชอบ

8. บุคลากรพึงเคารพความคิดเห็นทางวิชาการของผู้อื่น พึงมีใจกว้าง พร้อมจะเปิดเผยข้อมูลและขั้นตอนการวิจัย ยอมรับฟังความคิดเห็นและเหตุผลทางวิชาการของผู้อื่น และพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขงานวิจัยของตนให้ถูกต้อง มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดียินดีแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และสร้างความเข้าใจในการทำงานและบุคลากรอื่นๆ

9. บุคลากรพึงมีความรับผิดชอบต่อสังคมทุกระดับ มีจิตสำนึกที่จะอุทิศกำลังสติปัญญาในการทำวิจัยเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ เพื่อความเจริญและประโยชน์สุขของสังคมและมวลมนุษยชาติ

จรรยาบรรณข้อที่ 7 บุคลากรพึงปฏิบัติตนต่อเพื่อนร่วมงานเยี่ยงกัลยาณมิตรช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน สร้างเสริมความสามัคคีในหมู่คณะตลอดจนมีส่วนร่วมในการพัฒนามหาวิทยาลัย

หลักการ

สมาชิกของสังคมใดพึงผนึกกำลังกันพัฒนาสังคมนั้นและเกื้อกูลสังคมนั้น บุคลากรพึงร่วมมือและช่วยเหลือเกื้อกูลกันด้วยความเต็มใจ อันจะยังผลให้เกิดพลังและศักยภาพในการพัฒนาองค์กร และการพัฒนาสังคม ความรักและเชื่อมั่นในอาชีพของตนย่อมทำให้ทำงานอย่างมีความสุขและมุ่งมั่นอันจะส่งผลให้อาชีพนั้นเจริญรุ่งเรืองและมั่นคง

คำอธิบาย

บุคลากรพึงปฏิบัติตนต่อเพื่อนร่วมงานเยี่ยงกัลยาณมิตรช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน สร้างเสริมความสามัคคีในหมู่คณะตลอดจนมีส่วนร่วมในการพัฒนามหาวิทยาลัย การช่วยเหลือเกื้อกูลครูและชุมชนในทางสร้างสรรค์ หมายถึง การให้ความร่วมมือแนะนำปรึกษาช่วยเหลือแก่เพื่อนครูทั้งเรื่องส่วนตัว ครอบครัว และการงานตามโอกาสอย่างเหมาะสม รวมทั้งเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชน โดยการให้คำปรึกษาแนะนำแนวทางวิธีการปฏิบัติตน ปฏิบัติงาน เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน

พฤติกรรมที่ต้องปฏิบัติ

1. เชื้อมั่น ชื่นชม ภูมิใจในความเป็นบุคลากร ว่ามีความสำคัญและจำเป็นต่อสังคม ชื่นชมในเกียรติและรางวัลที่ได้รับและรักษาไว้อย่างเสมอต้นเสมอปลาย ยกย่องชมเชยเพื่อร่วมงานที่ประสบผลสำเร็จเกี่ยวกับการสอน เผยแพร่ผลสำเร็จของตนเองและเพื่อนร่วมงาน แสดงตนว่าเป็นบุคลากรอย่างภาคภูมิใจ
2. เป็นสมาชิกองค์กรวิชาชีพในศาสตร์ของตน และสนับสนุนหรือเข้าร่วมหรือเป็นผู้นำในกิจกรรมพัฒนาองค์กรวิชาชีพ โดยปฏิบัติตามเงื่อนไขข้อกำหนดขององค์กรร่วมกิจกรรมที่องค์กรจัดขึ้น เป็นกรรมการหรือคณะทำงานขององค์กร ปกป้องเกียรติภูมิขององค์กรวิชาชีพและเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลงานขององค์กร
3. ให้ความร่วมมือแนะนำปรึกษาแก่เพื่อนบุคลากร ตามโอกาสและความเหมาะสม ตัวอย่างเช่น ให้คำปรึกษาการจัดทำผลงานทางวิชาการ ให้คำแนะนำการผลิตสื่อการเรียนการสอน
4. ให้ความช่วยเหลือด้านทุนทรัพย์สิ่งของแก่เพื่อนบุคลากรตามโอกาสและความเหมาะสม ตัวอย่างเช่น ร่วมงานกุศล ช่วยด้านทุนทรัพย์ เมื่อเพื่อนบุคลากรเดือดร้อนหรือจัดตั้งกองทุนเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
5. เข้าร่วมกิจกรรมของชุมชนรวมทั้งให้คำปรึกษาแนะนำแนวทางวิธีการปฏิบัติตนปฏิบัติงานเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน

จรรยาบรรณข้อที่ 8 บุคลากรพึงปฏิบัติตนด้วยความรับผิดชอบต่อตนเอง ต่อผู้อื่น สังคมและ

ประเทศชาติ

หลักการ

การปฏิบัติตนด้วยความรับผิดชอบต่อตนเอง ต่อผู้อื่น สังคมและประเทศชาติ ซึ่งเป็นภารกิจที่บุคลากรพึงปฏิบัติ เพื่อให้เกียรติยศสูงสุดต่อตนเอง องค์กรผู้อื่น สังคมและประเทศชาติ การปฏิบัติตนด้วยความรับผิดชอบถือว่าบุคลากรเป็นผู้นำในการพัฒนาศิษย์และบุคคลทั่วไปทั้งด้านการงานอย่างแท้จริง

คำอธิบาย

บุคลากรควรมีจิตสำนึกที่จะอุทิศทั้งกำลังกาย กำลังสติปัญญาในการปฏิบัติงานเพื่อก่อให้เกิดผลดีแก่ตนเอง ศิษย์ มหาวิทยาลัย สังคม และประเทศชาติ

พฤติกรรมที่ต้องปฏิบัติ

1. ตระหนักในการปฏิบัติงานตามภาระหน้าที่ คำสั่งที่ได้รับมอบหมายอย่างเคร่งครัด ไม่บอกปิด บิดพลิ้ว โดยไม่มีเหตุผลอันควร
2. ปฏิบัติงานตามภาระหน้าที่ คำสั่งที่ได้รับมอบหมายอย่างเคร่งครัด โดยมุ่งผลสัมฤทธิ์จากการปฏิบัติงานให้บรรลุตามเกณฑ์การประกันคุณภาพภายในและภายนอก
3. ประเมินผลการปฏิบัติงานตามภาระหน้าที่ที่ตนพึงปฏิบัติ เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาตนเอง ศิษย์ บุคคลทั่วไป องค์กร และประเทศชาติ